

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १२०८ घ

क" मन्थुसूक्तम्

Title स्वदेवीसूक्त - सरस्वतीसूक्त - गणपतिसूक्त
नि

Author

Extent ३ पत्रम् Age

Subject स्तोत्रम्

क मनुस्मृतम्

एव देवीसूक्त सरस्वतीसूक्त गरुडनिस्त
क्रानि

१२०८

३

ऋतुर्जिह्वा हं स्वातनुर्वलदेयाय मे हि ॥ अयं ते अस्म्यपमे
 ह्यर्वाङ्गप्रतीचनः सहुरे विश्वधायः ॥ मन्योवज्जिनमिमामा
 वरसहनावस्युरुतबोध्यापेः ॥ अभिप्रेहि दक्षिणतोमवामेधा
 वराणि जंघनावभूरि ॥ जुहोमिते धरुणं मध्वो अग्रमुभाउपां
 शुप्रथमापिबाव ॥ १॥ त्वयामन्योसरथमारुजंतो हर्षमाण
 सोधृषितामरुत्वः ॥ तिग्मेष्वधायुधासंशिराणां अभिप्र
 यंतु नरो अग्निरूपाः ॥ अग्निरिव मन्योस्त्रिषितः सस्यसेनानी
 र्त्तः सहुरे हुतं विधि ॥ हव्याय शत्रून् विभस्ववेदो जामि
 मानो विमधो नुदस्व ॥ सहस्व मन्यो अभिमाति सुस्मेरुजं र
 म्भणं प्रभृणं प्रेहि शत्रून् ॥ उग्रं ते पाजो नन्वारुरुधे वशीव

 ह
 ज

३

॥ श्री० हरिः ॐ म॥ यस्ते म॥ न्योविध दूजसायकसहजो नः पुण्यतिवि
श्वमानुषक॥ सा ह्यामदासमार्यं त्वया युजासहस्कृते म॥ सहसा स
हस्वता॥ म॥ न्युरिंद्रो म॥ न्युरेवासदेवो म॥ न्युर्हीतावरुणो जातवेदा॥
म॥ न्युर्विश्वे कते मानुषीर्याः पाहि नो म॥ न्योतपसासुजोषाः॥ अ
भिहिम॥ न्योतवसः स्तवीयां तपसा युजाविजहि शत्रून्॥ अ
भिहावत्रहादस्युहा च विश्वा वसून् यामरा त्वन्तः॥ त्वं हि म
न्यो अभिभू सो जाः स्वयं भूर्भोमो अभिमातिषाहः॥ विश्व च
र्षणिः सा हरिः सहावानमास्वाजः पृतनासुधेहि॥ अ॥ भागः स
न्नपपरे तो अस्मित वक्रत्वात् विषस्य प्रचेतः॥ तं त्वं म॥ न्यो अ

श्रीदेविसुकप्रारंभः॥ हरिः ॐ नमः॥ अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमा
 दिशेरुतविश्वदेवेः॥ अहं मित्रावरुणो॥ अहं विभर्म्यहं मिन्द्राग्नी अहं म
 श्विनोमा॥ अहं सोममाहनसं विभर्म्यहं त्वष्टारमुतपूषणं भगं॥ अ
 हं दधामिद्रविणं हविश्मते सुप्रायेयं यजमानाय सुन्वते॥ अहं राक्षी
 संगमनी वसूनां चिकितुषी प्रथमा यज्ञियानां॥ तां मा देवा व्यदधुः पु
 रुषाभूरिच्छात्रांभूर्यावेशयंती॥ मया सो अन्तमति यो विपश्यति यः
 प्राणितिय इंश्चलोसुक्तं॥ अमंतवो मांत उपक्षियंति शुद्धिश्च शुद्धि
 वंते वदामि॥ अहमेव स्वयं मिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुतमानुषेभिः॥
 यं कामयेत तमुक्ते कणोमितं ब्रह्माणं तं तृप्तिं तं सुमेधां॥ अहं रुद्राय

दि

वयं

क

वी

शं नयसः येकं जलं ॥ एको बहनामसि मं न्यै किं तो विशं विशं यु
धये संशिशाधि ॥ अकं तं रुं लया युजा वं दुमं तं घोषं विजया
यक्ष्महे ॥ विजे पुरुदिंद्र इवानव ब्रह्म स्माकं मन्यो अघिपामवे
ह ॥ प्रियं ते नाम सहुरे गणिमसि विजातमुसं यत आबभूथ ॥ आ
भूत्या सहजा वज्रसायकसहो बिभर्ष्य मिभूत उत्तरं ॥ कृत्वा नो
मन्यो सह मे येधि महाधनस्य पुरुहूत संसृजि ॥ संसृष्टं धनं
मुभयं समाकृतमस्मभ्यं दत्तां वरुणश्च मन्युः ॥ भियं दधाना
हृदयेषु शत्रवः पराजिता सोऽपनील यंतां ॥ २॥ १॥ १॥
इति श्रीमनुसूक्तसमाप्तः ॥

॥ प्रणोद विसर स्वती वाजे मिर्वा जिनीवति ॥ विना म विनियवतु ॥

धनुरातनो मि ब्रह्म द्विषेशरवे हंत वा ॥ अहं जनाय सम दं कृणोम्यहं धा
वापथिवी धा विवेश ॥ अहं सुवे पितर मस्य मूर्द्धं मम योनिरस्व ॥ तः सुमु
द्रे ॥ ततो वितिष्ठे भुवनानु विश्वा तां मूं यो वर्ष्मणो पस्य शा मि ॥ अहमेव
वात इव प्रवा म्यार ममाण भुवनानि विश्वा ॥ परो हि वा परये नापथिव्ये ता
वती महिना संव भूवा ॥ २॥ इति देवि सूक्त समाप्तं ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥
श्री ॥ पावकानः सरस्वती वाजे मिर्वा जिनीवती ॥ य संव युधिया वसु ॥
चोदयित्री सूनृतानां चेतती सुमतीनां ॥ य संदधे सरस्वती ॥ महो अर्ण
सरस्वती प्रचेत यतिके तुना ॥ धियो विश्वा विराजति ॥ १॥ इति सरस्व
तिसूक्त समाप्तं ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

ऋचो अक्षरे परमे न्यो मन्य सिद्धे वा अ धि विश्वे निषे दु ॥ य संन वेद कि म
चा करिष्यति य रत्न द्वि दु स्तमा समासते ॥

इंद्रयउनुतेअस्तिवाजोविब्रंभिः सानैवः॥ अस्माभिः सुतं
सनेहि॥ सद्योजुर्वस्त्वोवाजोअस्मभ्यंविश्वं चंद्राः॥ वसैश्च
मक्षुचैरंते॥ २॥ गुणानां त्वा गुणपतिं हवामहे कविं कविना
मुपमश्रवस्तमं॥ ज्येष्ठराजं ब्रह्मणं ब्रह्मणः स्यत आनः
श्रुं प्वानूतिभिः सिद्धसादनं॥ निषुषीद गणपते गुणेषुः
त्वामोहविब्रतमं कविनां॥ न कुरुते त्वं कियते किंच ना
रेमहासुर्कमधवं चित्रमर्चा॥ इति गणपतिस्तुतं समा
प्तं॥ ५५॥ ५५॥